ROZHODNUTIE RADY

z 26. apríla 2010,

ktorým sa dopĺňa Kódex schengenských hraníc, pokiaľ ide o dozor nad vonkajšími morskými hranicami vo vzťahu k operačnej spolupráci, ktorú koordinuje Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach

(2010/252/EÚ)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) ([1]), a najmä na jeho článok 12 ods. 5,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

(1) Cieľom hraničného dozoru je zabrániť neoprávnenému prekračovaniu hraníc, čeliť cezhraničnej trestnej činnosti a zadržať osoby, ktoré prekračujú hranicu nelegálne, alebo prijímať proti týmto osobám iné opatrenia. Hraničný dozor by mal účinne zabraňovať osobám vyhýbať sa kontrolám na hraničných priechodoch a odrádzať ich od takéhoto postupu, ako aj odhaľovať neoprávnené prekračovanie vonkajších hraníc.

(2) Za koordináciu operačnej spolupráce medzi členskými štátmi s cieľom uľahčiť uplatňovanie práva Únie, a to aj v oblasti hraničného dozoru, je zodpovedná Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (ďalej len „agentúra“). V kontexte operačnej spolupráce koordinovanej agentúrou a s cieľom jej ďalšieho posilnenia sú potrebné ďalšie pravidlá týkajúce sa činností hraničného dozoru, ktoré vykonávajú námorné a letecké jednotky jedného členského štátu na námorných hraniciach iného členského štátu.

(3) V súlade s nariadením (ES) č. 562/2006 a so všeobecnými zásadami práva EÚ by opatrenia prijaté v priebehu operácie hraničného dozoru mali byť primerané sledovaným cieľom a pri ich vykonávaní by sa mali plne rešpektovať základné práva a práva utečencov a žiadateľov o azyl, predovšetkým vrátane zákazu vyhostenia alebo vrátenia (zásada „non-refoulement“). Pokiaľ ide o žiadosti o azyl podané na území, hraniciach a v tranzitných zónach členských štátov, členské štáty sú viazané ustanoveniami *acquis communautaire* v oblasti azylu, predovšetkým smernicou Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca ([2]).

(4) Na zasadnutiach Európskej rady v dňoch 18. a 19. júna 2009 a 29. a 30. októbra 2009 sa zdôraznila potreba posilnenia operácií kontroly hraníc, ktoré koordinuje agentúra, a stanovenia jasných pravidiel účasti na spoločných hliadkach. Európska rada v júni tiež zdôraznila potrebu pravidiel vyloďovania zachránených osôb.

(5) Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že operácie hraničného dozoru koordinované agentúrou sa vykonávajú v súlade s operačným plánom a na základe harmonogramu a pokynov vydaných koordinačným centrom, v ktorom sú zastúpené zúčastnené členské štáty a agentúra, ako aj skutočnosť, že pred začiatkom operácie sa určí jeden alebo viacero hostiteľských členských štátov, na ktorých hranice sa bude dozerať.

(6) Vykonávanie tohto rozhodnutia sa nedotýka rozdelenia právomoci medzi Európskou úniou a členskými štátmi a nemá vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, Medzinárodného dohovoru o bezpečnosti ľudského života na mori, Medzinárodného dohovoru o pátraní a záchrane na mori, Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu a jeho Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, Dohovoru o právnom postavení utečencov, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ostatných relevantných medzinárodných nástrojov.

(7) Pri vykonávaní operácií hraničného dozoru na mori môže nastať situácia, keď bude nutné poskytnúť pomoc osobám v tiesni.

([1]) Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

([2]) Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13.

(8) V súlade s medzinárodným právom každý štát vyžaduje od kapitána plavidla plaviaceho sa pod jeho vlajkou, aby poskytol pomoc každej osobe nájdenej na mori, ktorá je v ohrození života, a aby sa s čo najväčšou rýchlosťou vydal zachrániť osoby v tiesni, pokiaľ tak môže urobiť bez vážneho ohrozenia plavidla, posádky alebo pasažierov. Takáto pomoc by sa mala poskytnúť bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo status osôb, ktorým má byť poskytnutá, alebo na okolnosti, za ktorých sa takéto osoby nájdu.

(9) S cieľom zabezpečiť lepšiu koordináciu členských štátov podieľajúcich sa na operácii, pokiaľ ide o takéto situácie, by sa do tohto rozhodnutia mali zahrnúť nezáväzné usmernenia, ktoré uľahčia priebeh takýchto operácií. Toto rozhodnutie by nemalo mať vplyv na povinnosti pátracích a záchranných orgánov, vrátane zodpovednosti za zabezpečenie koordinácie a spolupráce tak, aby zachránené osoby mohli byť dopravené na bezpečné miesto.

(10) Toto rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie, a to najmä ľudskú dôstojnosť, zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, právo na slobodu a bezpečnosť, zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia („non-refoulement“), zákaz diskriminácie a práva dieťaťa. Členské štáty by mali toto rozhodnutie uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami.

(11) Keďže ciele tohto rozhodnutia, konkrétne prijatie ďalších pravidiel dozoru nad morskými hranicami pohraničnou strážou pod koordináciou agentúry, nie je možné vzhľadom na rozdielne právne predpisy a postupy uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov nadnárodného charakteru operácií ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže v súlade so zásadou subsidiarity ustanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii prijať opatrenia Únie. V súlade so zásadou proporcionality, ustanovenou v uvedenom článku, toto rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(12) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie predstavuje vývoj schengenského *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa prijatia tohto rozhodnutia, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

(13) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* ([1]), ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES ([2]) zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k uvedenej dohode.

(14) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ([3]), ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ([4]) z 28. januára 2008 o uzavretí uvedenej dohody v mene Európskeho spoločenstva.

(15) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/261/ES ([5]) z 28. februára 2008 o podpise uvedeného protokolu v mene Európskeho spoločenstva.

(16) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ([6]). Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijímaní, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(17) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ([7]). Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijímaní, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

([1]) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.
([2]) Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.
([3]) Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.
([4]) Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1.
([5]) Ú. v. EÚ L 83, 26.3.2008, s. 3.
([6]) Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.
([7]) Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

(18) Výbor pre Kódex schengenských hraníc, s ktorým sa konzultovalo 19. októbra 2009, neposkytol stanovisko, Komisia preto v súlade s článkom 5a ods. 4 písm. a) rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu [1], predložila Rade návrh opatrení, ktoré sa majú prijať, a súčasne ho postúpila Európskemu parlamentu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Dozor nad vonkajšími morskými hranicami vo vzťahu k operačnej spolupráci medzi členskými štátmi, ktorú koordinuje Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (ďalej len „agentúra"), sa riadi pravidlami ustanovenými v časti I prílohy. Tieto pravidlá a nezáväzné usmernenia uvedené v časti II prílohy sú súčasťou operačného plánu, ktorý sa vypracúva pre každú operáciu koordinovanú agentúrou.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené členským štátom v súlade so zmluvami.

V Luxemburgu 26. apríla 2010

Za Radu
predseda
M. Á. MORATINOS

[1] Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

PRÍLOHA

ČASŤ I

Pravidlá pre operácie na morských hraniciach koordinované agentúrou

1. **Všeobecné zásady**

1.1. Opatrenia prijaté na účely operácie dozoru sa vykonávajú v súlade so základnými právami a tak, aby sa neohrozila bezpečnosť zaistených ani zachránených osôb ani zúčastnených jednotiek.

1.2. Nikoho nemožno v žiadnej krajine vylodiť ani inak odovzdať orgánom danej krajiny v rozpore so zásadou zákazu vyhostenia alebo vrátenia (zásada „non-refoulement“), ani vylodiť alebo inak odovzdať v krajine, v ktorej hrozí riziko vyhostenia alebo vrátenia do inej krajiny v rozpore s uvedenou zásadou. Bez toho, aby bol dotknutý bod 1.1, zaistené alebo zachránené osoby sa vhodným spôsobom poučujú, aby mohli vyjadriť akýkoľvek dôvod, na základe ktorého sa domnievajú, že vylodenie na navrhovanom mieste by bolo v rozpore so zásadou zákazu vyhostenia alebo vrátenia.

1.3. Pri všetkých operáciách sa zohľadňujú osobitné potreby detí, obetí obchodovania s ľuďmi, osôb vyžadujúcich bezodkladnú lekársku pomoc, osôb vyžadujúcich medzinárodnú ochranu, ako aj ďalších osôb v mimoriadne zraniteľnom postavení.

1.4. Členské štáty zabezpečujú, aby boli príslušníci pohraničnej stráže vykonávajúci operácie dozoru vyškolení, pokiaľ ide o relevantné ustanovenia v oblasti ľudských práv a utečeneckého práva, a aby boli oboznámení s medzinárodným režimom pre pátranie a záchranu.

2. **Zaistenie**

2.1. Po vypátraní lode alebo iného námorného plavidla (ďalej len „loď“) sa k nemu jednotky priblížia, aby zistili jeho totožnosť a štátnu príslušnosť, a až do prijatia ďalších opatrení ho z primeranej vzdialenosti sledujú. Informácie o lodi sa okamžite oznamujú koordinačnému centru vytvorenému v rámci a na účely operácií na mori koordinovaných agentúrou.

2.2. Ak sa loď chystá vstúpiť alebo vstúpila do priľahlej zóny alebo výsostných vôd členského štátu, ktorý sa na operácii nezúčastňuje, informácie o lodi sa oznamujú koordinačnému centru, ktoré ich postúpi dotknutému členskému štátu.

2.3. Informácie o akýchkoľvek lodiach podozrivých zo zapojenia do nelegálnych činností na mori, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti operácie, sa oznamujú koordinačnému centru, ktoré ich postúpi dotknutému členskému štátu alebo členským štátom.

2.4. Opatrenia prijaté v rámci operácie dozoru zamerané na lode alebo iné námorné plavidlá, v súvislosti s ktorými existuje dôvodné podozrenie, že prevážajú osoby, ktorých úmyslom je vyhnúť sa kontrolám na hraničných priechodoch, môžu zahŕňať:

a) požadovanie informácií a dokladov týkajúcich sa vlastníctva, registrácie a podrobností súvisiacich s plavbou, totožnosti, štátnej príslušnosti a iných relevantných údajov o osobách na palube;

b) zastavenie lode, vstup na palubu a prehľadanie lode, jej nákladu a osôb na palube, a výsluch osôb na palube;

c) informovanie osôb na palube, že nie sú oprávnené prekročiť hranicu a že osoby riadiace plavidlo môžu za umožnenia plavby čeliť postihom;

d) zadržanie lode a osôb na palube;

e) nariadenie lodi zmeniť kurz a opustiť výsostné vody a priľahlú zónu alebo zmeniť kurz na iný cieľ, ako sú výsostné vody a priľahlé pásmo, eskortovanie plavidla alebo plavenie sa po jeho boku, kým nenaberie uvedený kurz;

f) dopravenie lode alebo osôb na palube do tretej krajiny alebo odovzdanie lode alebo osôb na palube orgánom tretej krajiny iným spôsobom;

g) dopravenie lode alebo osôb na palube do hostiteľského členského štátu alebo do iného členského štátu, ktorý sa na operácii zúčastňuje.

2.5. Opatrenia uvedené v bode 2.4 sa prijímajú za týchto podmienok:

2.5.1. Výsostné vody a priľahlá zóna

2.5.1.1. Opatrenia uvedené v bode 2.4 sa prijímajú po udelení povolenia a v súlade s pokynmi hostiteľského členského štátu doručenými zúčastnenej jednotke prostredníctvom koordinačného centra. Zúčastnená jednotka na tieto účely oznamuje prostredníctvom koordinačného centra hostiteľskému členskému štátu, či kapitán zaisteného plavidla požaduje, aby bol informovaný diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník vlajkového štátu.

2.5.1.2. Všetky operačné činnosti vo výsostných vodách alebo priľahlej zóne členského štátu, ktorý sa na operácii nezúčastňuje, sa vykonávajú v súlade s povolením daného pobrežného štátu. Koordinačné centrum sa musí informovať o akejkoľvek komunikácii s pobrežným štátom a následných súvisiacich opatreniach.

2.5.2. Šíre more za priľahlou zónou

2.5.2.1. Ak sa loď plaví pod vlajkou členského štátu, ktorý sa na operácii zúčastňuje, alebo ak nesie jeho registračné znaky, po udelení povolenia štátom vlajky sa prijmú opatrenia uvedené v bode 2.4. Oprávnenie udeľovať alebo odosielať takéto povolenia má úradník zastupujúci takýto členský štát v koordinačnom centre.

2.5.2.2. Ak sa loď plaví pod vlajkou alebo nesie registračné znaky členského štátu, ktorý sa na operácii nezúčastňuje, alebo ak sa plaví pod vlajkou alebo nesie registračné znaky tretej krajiny, primeranými komunikačnými kanálmi sa od vlajkového štátu vyžiada potvrdenie registrácie, a ak sa potvrdí štátna príslušnosť, v súlade s Palermským protokolom o boji proti pašovaniu migrantov sa od vlajkového štátu vyžiada povolenie prijať opatrenia uvedené v bode 2.4.

O akejkoľvek komunikácii s vlajkovým štátom sa informuje koordinačné centrum.

2.5.2.3. Ak v prípade lode plávajúcej pod cudzou vlajkou alebo lode odmietajúcej ukázať vlajku existuje dôvodné podozrenie, že loď má v skutočnosti rovnakú štátnu príslušnosť ako zúčastnená jednotka, zúčastnená jednotka overí právo lode plávať pod touto vlajkou. Na tieto účely môže k podozrievanej lodi vyslať čln pod velením dôstojníka. Ak po kontrole dokumentov podozrenie pretrváva, zúčastnená jednotka vykoná ďalšiu kontrolu na palube lode, pričom postupuje s najväčšou ohľaduplnosťou. S krajinou, pod ktorej vlajkou sa loď údajne plaví, sa primeranými komunikačnými kanálmi nadviazaže kontakt.

2.5.2.4. Ak v prípade lode plávajúcej pod cudzou vlajkou alebo odmietajúcej ukázať vlajku existuje dôvodné podozrenie, že loď má v skutočnosti štátnu príslušnosť iného členského štátu, ktorý sa na operácii zúčastňuje, po udelení povolenia týmto členským štátom sa overí právo lode plávať pod touto vlajkou. Oprávnenie udeľovať alebo odosielať takéto povolenia má úradník zastupujúci takýto členský štát v koordinačnom centre.

Ak sa v uvedených prípadoch podozrenie týkajúce sa štátnej príslušnosti lode potvrdí, za podmienok uvedených v bode 2.5.2.1 sa prijmú opatrenia uvedené v bode 2.4.

2.5.2.5. Ak existuje dôvodné podozrenie, že loď je bez štátnej príslušnosti alebo že ju možno pokladať za loď bez štátnej príslušnosti, zúčastnená jednotka overí právo lode plávať pod danou vlajkou. Na tieto účely môže k podozrievanej lodi vyslať čln pod velením dôstojníka. Ak po kontrole dokumentov podozrenie pretrváva, zúčastnená jednotka vykoná ďalšiu kontrolu na palube lode, pričom postupuje s najväčšou ohľaduplnosťou.

Ak sa potvrdí podozrenie, že loď je bez štátnej príslušnosti, a ak existuje dôvodné podozrenie, že loď je zapojená do pašovania migrantov po mori v zmysle Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorý dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, prijmú sa opatrenia uvedené v bode 2.4.

Loď bez štátnej príslušnosti alebo loď, ktorú možno pokladať za loď bez štátnej príslušnosti, je loď, ktorej žiaden štát neudelil právo plávať pod jeho vlajkou, alebo loď, ktorá sa plaví pod vlajkami dvoch alebo viacerých štátov, ktoré zamieňa podľa potreby.

2.5.2.6. Počas čakania na udelenie povolenia vlajkovým štátom alebo v prípade nevydania tohto povolenia sa loď sleduje z primeranej vzdialenosti. Bez výslovného povolenia vlajkového štátu sa neprijímajú žiadne ďalšie opatrenia, s výnimkou opatrení, ktoré sú nevyhnutné na odvrátenie bezprostredného ohrozenia života osôb a ktoré sú ustanovené v oddiele 1 časti II, alebo opatrení, ktoré vyplývajú z príslušných bilaterálnych a multilaterálnych dohôd, alebo pokiaľ loď nevpláva do priľahlej zóny.

ČASŤ II

Usmernenia pre pátracie a záchranné situácie a vyloďovanie v kontexte operácií na morských hraniciach koordinovaných agentúrou

1. **Pátracie a záchranné situácie**

1.1. Členské štáty si plnia povinnosť poskytovať pomoc osobám v tiesni na mori v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami medzinárodných dohovorov, ktoré upravujú pátracie a záchranné situácie, a v súlade s požiadavkami na dodržiavanie základných práv. Zúčastnené jednotky poskytnú pomoc akémukoľvek plavidlu alebo osobe v tiesni na mori. Urobia tak bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo status takejto osoby, alebo na okolnosti, za ktorých sa táto osoba nájde.

1.2. V prípade, že počas operácie hraničného dozoru nastanú obavy alebo pochybnosti týkajúce sa bezpečnosti lode alebo akejkoľvek osoby na palube, zúčastnená jednotka by mala čo najskôr postúpiť všetky dostupné informácie záchrannému koordinačnému centru zodpovednému za oblasť pátrania a záchrany, v ktorej takáto situácia nastala.

Ak záchranné koordinačné centrum tretej krajiny zodpovedné za oblasť pátrania a záchrany nereaguje na hlásenie zúčastnenej jednotky, zúčastnená jednotka by mala nadviazať kontakt so záchranným koordinačným centrom hostiteľského členského štátu.

Počas čakania na pokyny od záchranného koordinačného centra by mali zúčastnené jednotky prijať všetky primerané opatrenia na zaistenie bezpečnosti dotknutých osôb.

1.3. Zúčastnené jednotky by mali zohľadňovať všetky relevantné aspekty a informovať zodpovedné záchranné koordinačné centrum o vyhodnotení situácie, najmä pokiaľ ide o:

a) existenciu žiadosti o pomoc;

b) spôsobilosť lode na námornú plavbu a pravdepodobnosť, že loď nedopláva na svoje konečné miesto učenia;

c) počet pasažierov vzhľadom na typ lode (preťaženie);

d) dostupnosť zásob (pohonných látok, vody, potravín atď.) potrebných na doplávanie k pobrežiu;

e) prítomnosť kvalifikovanej posádky a velenia lode;

f) dostupnosť bezpečnostného, navigačného a komunikačného vybavenia;

g) prítomnosť pasažierov vyžadujúcich bezodkladnú lekársku pomoc;

h) prítomnosť mŕtvych pasažierov;

i) prítomnosť tehotných žien alebo detí;

j) poveternostné podmienky a podmienky na mori.

1.4. Určenie, či nastala núdzová situácia, by nemalo závisieť výlučne od skutočnosti, či sa o pomoc skutočne požiadalo.

Ak osoby na palube lode odmietnu prijať pomoc napriek tomu, že ich loď sa považuje za loď v núdzovej situácii, zúčastnená jednotka by mala informovať záchranné koordinačné centrum a pokračovať vo vykonávaní svojej povinnosti starostlivosti, pričom by mala prijať všetky opatrenia nevyhnutné na zaistenie bezpečnosti dotknutých osôb, vyhýbajúc sa akýmkoľvek opatreniam, ktoré by mohli situáciu zhoršiť alebo ktoré by mohli zvýšiť riziko zranenia alebo strát na životoch.

1.5. Koordinačné centrum operácie by malo byť čo najskôr informované o každom kontakte so záchranným koordinačným centrom a o priebehu opatrení prijatých zúčastnenou jednotkou.

1.6. Ak situáciu, v ktorej sa loď nachádza, nemožno alebo už viac nemožno považovať za núdzovú, alebo ak sa pátracia a záchranná operácia skončila, zúčastnená jednotka by mala po konzultácii s koordinačným centrom operácie pokračovať vo vykonávaní operácie v súlade s časťou I.

2. **Vyloďovanie**

2.1. V operačnom pláne by mali byť uvedené postupy vyloďovania zaistených alebo zachránených osôb v súlade s medzinárodným právom a všetkými uplatniteľnými bilaterálnymi dohodami. Operačným plánom by sa nemali ukladať povinnosti členským štátom, ktoré sa na operácii nezúčastňujú.

Bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť záchranného koordinačného centra, a ak sa v operačnom pláne neuvádza inak, malo by sa uprednostňovať vylodenie v tretej krajine, z ktorej loď vezúca dané osoby odplávala alebo cez ktorej výsostné vody alebo oblasť pátrania a záchrany sa táto loď plavila, a ak to nie je možné, malo by sa uprednostňovať vylodenie v hostiteľskom členskom štáte, pokiaľ nie je nevyhnutné konať inak v záujme zaistenia bezpečnosti týchto osôb.

2.2. Koordinačné centrum by malo byť informované o prítomnosti osôb v zmysle bodu 1.2 časti I a malo by postúpiť tieto informácie príslušným orgánom hostiteľského členského štátu. Na základe týchto informácií by sa v operačnom pláne malo určiť, aké nadväzujúce opatrenia možno prijať.